

Forfatter: Andersen, H. C.

Titel: Udrag fra Et Blad fra Himlen.

Citation: Andersen, H. C.: "H.C. Andersens Eventyr bd. II kritisk udg. efter de originale eventyrhæfter med varianter ved Erik Dal", i Andersen, H. C.: *H.C. Andersens Eventyr bd. II kritisk udg. efter de originale eventyrhæfter med varianter ved Erik Dal*, C. A. Reitzel, 1990, s. 287. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-hcaeventyr02val-shoot-idm140429412438928/facsimile.pdf> (tilgået 19. september 2021)

Anvendt udgave: H.C. Andersens Eventyr bd. II kritisk udg. efter de originale eventyrhæfter med varianter ved Erik Dal

Men i mere end Aar og Dag led Landets Konge af den dybeste Tungsind; han var flittig og arbejdsom, det hjalp ikke; der blev læst dybsindige Skrifter for ham og der blev læst de allerletteste man kunde finde, det hjalp ikke. – Da kom der Bud fra
5 en af Verdens viseste Mænd, man havde henvendt sig til ham og han lod dem vide, at der fandtes et sikkert Middel til at husvare og helbrede den Lidende. »I Kongens eget Rige groer der i Skoven en Væxt af himmelsk Oprindelse, saadan og saadan seer den ud, man kan ikke tage fejl,« og her fulgte en Tegning med af Væxten, den var let at kjende! – »Den grønnes
10 Vinter og Sommer, tag derfor, hver Aften, et frisk Blad deraf og læg det paa Kongens Pande, da lysner det om hans Tanke og en deilig Drøm til Natten vil styrke ham for den kommende Dag!«

15 Det var nu tydeligt nok, og alle Doctores og den botaniske Professor gik ud i Skoven. – Ja, men hvor var Væxten.

»Jeg har nok faaet den med i Bundtet!« sagde Svinehyrden, »den er gaaet i Aske for længe siden, men jeg vidste ikke bedre!«

»Vidste ikke bedre!« sagde de Allesammen. »Uvidenhed! Uvidenhed! hvor er Du stor!« og de Ord kunde Svinehyrden lægge sig paa Hjertet, han og ingen Anden, mente de.

Ikke et Blad var at finde, det eneste laac i den Dødes Kiste og derom vidste Ingen.

[108] Og Kongen selv kom i sin Mismod ud i Skoven til Stedet.

25 »Her har Træet staaet!« sagde han, »det er et helligt Sted!« –

Og Jorden her blev indhegnet med et gyldent Gitter og der kom Skildvagt, og det baade Nat og Dag.

Den botaniske Professor skrev en Afhandling om den himmelske Plante, og derfor blev han forgyldt, og det var ham til
30 stor Fornøjelse; og Forgyldningen klædte ham og hans Familie, og det er det Glædeligste ved hele den Historie, thi Væxten var borta og Kongen var mismodig og bedrøvet – »men det var han ogsaa i Forveien!« sagde Skildvagten.

9 fejl; tegn udjældet A. i C, homunc D. 11 frisk| friskt D. 31 hele den| den hele D.